

essers rublerts de bagatel·les, que s'evapo-
ren devant de tota qüestió humanitaria pera
condensar-se en un somriure, prova palesa
de impotencia sentimental! Que saben ells
de respecte si apenes han après a respectar
a llurs pares! Son la representació genuina
d'aquella part de la societat amb reminiscen-
cies de casta, que reclosa en un circol ridi-
col i exclusivista no veu en tot lo que l'en-
volta més que la part grotesca i despreciable.
No obstant, aixó constitueix la seva essen-
cia; però la frevolitat del seu esperit l'ha
portada a un tal extrem de miopia que al veu-
res sense la fastuositat amb que encobreix
ses formes bufonesques, no's regoneix i es
burla de si mateixa.

PALMERÍN

Aquest nombre de GERMA-
NOR ha sigut sotmès a la
prèvia censura militar.

LITERARIES

DE LA VIDA - Lema: Com un somni

Al meu amic En Martí
Exclusa Prat.

Reb aquest modest tre-
ball, que com a prova de
amistat, simpatia i admi-
ració que sent vers a tú,
t'ofereix

L'AUTOR.

¡Qu'hermosejada i bella era la matinada!
Quasi regnava en ella, el silenci i repòs cal-
mandrívole de no esser el xerradís suau del
tendrer fulletam, que l'airet matinal amb sa

migrada alenada feia remouner, i que tal-
ment entornat dels aromàtics perfums que
llença l'hermosa Primavera, esdevenia més
agradable i dolcíssim... Al apuntar l'auga, el
firmament pareixia estar ^{crumit} ~~haur~~ del atraient
color blavíssim; al mirar el brillar de les es-
trelles en eix matí daurat pels encants pri-
maverals, deixava com en extasis... i lenta-
ment com donant vida i llum, creixia la cla-
ror del dia, que al ensemps que donava
més realç a tan plaenta estança, emancipa-
ba a palidès, quiscunes belleses d'aquell
dolç i plàcit naixent matí.

En allà en sol·ixent, i com rompent les
~~seus~~ boirades que damunt sa testa feien es-
tada, sortia igual que del fons del mar,
l'astre rei, que com si volguessin fer-li tri-
but d'acatament, de tots els entorns se sen-
tia el cofei piupejar i refils armoniosos del
aucellàm...

* * *

Atansant-se vers al plè desvetllament,
feia via el dia, i el Sol estenent amanyagós
els seus vivificadors raigs, donava més
relleu en el moviment vilatesc, que jo em-
badalit contemplava.

¡Que alegra era l'estada presenciant doll
conglomeració de polidesa agermanada!

No era possible capir amb admiració, la
diversitat d'escenes vivíssimes i reials de la
vida, que robertes d'ingenuitat passaren
aquell dia en moment dat enfront de ma vis-
ta. ¡Tot era vassall de goig, alegria i amor,
que respirava essència natural de la vida!...

¡Quin goig més somrient es descubria dels
rostres dels acompanyants d'un humil ba-
teig, que portaven llur infant a rebre les
aigues baptismals! No n'havia tret encara
la mirada, quan atret per les notes alegroies
i airoses, al ensemps que d'un fons sentit
planývol eixides d'un manubri, me feu que-